

Ἀχου καὶ νά 'τον βολετό νά ξαναστρέφα πάλι
τὰ νῆατα τὰ παντέρημα, τὰ προτινά μου κάλλη,
νά πιῶ κρασί μὲ τὴ 'μουργή νά νυχτοξεφαντώσω.

*ἀρμέγι τό, ἀρμέδι Σίφν. ἀμούργι Κῶς Ρόδ. Τήλ.
ἀμούργιο Ρόδ.

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐς. ἀμόλγιον.

Ἀρμεγάρι, ὁ ἰδ.

Ἀρμεγιά ἡ, Κίμωλ. Κρήτ. Σίφν. κ.ά. ἀρμεγὰ Κρήτ.
ἀρμεγὰ Νάξ. ('Απύρανθ. Φιλότ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀρμέγω καὶ τῆς καταλ. -ιά.

Τὸ νά ἀμέλγη τις, ἀρμεγμα ἔνθ' ἄν.: "Ὁρα ἀρμεγὰς Κρήτ.
"Ἰνία 'ς τὴν ἀρμεγιά ἠπῆανε τὰ πρόβατα Σίφν. Συνών.
ἀρμεγμα 1, ἀρμεγμός, ἀρμεξι, ἀρμεξιά, ἀρμέξιμο,
ἀρμεχτειό, ἀρμεχτό (ἰδ. ἀρμεχτός).

ἀρμεγιδεὰ ἡ, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐς. *ἀρμεγίδι καὶ τῆς καταλ. -εῖα.

Ποσότης γάλακτος μιᾶς ἀμέλξεως. Συνών. ἀρμε-
γεῖα, ἀρμεξεῖα.

*ἀρμεγίος ὁ, ἀμουργίος Κάρπ. ἀμουργίος Κάρπ.
— Λεξ. Βλαστ. 337.

Ἐκ τοῦ οὐς. *ἀρμεγίον < ἀρμεγός. Ἡ μεταβολὴ
τοῦ γένους κατὰ τὸ ἀρμεγός, ὁ δὲ καταβιβασμὸς τοῦ
τόνου καθὼς εἰς τὸ ἀργαλειός ἐκ τοῦ ἐργαλειό κττ.
Ἀρμεγάρι, ὁ ἰδ.

ἀρμέγκο τό, Τσακων. ἀρμέγκο ὁ, Τσακων.

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Τὸ μετὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ σάπωνος ὑπολειπόμενον
ύγρον.

Ἀρμεγμα τό, ἄλμεγμαν Πόντ. (Κερασ. Σάντ. Τραπ.
Χαλδ. κ.ά.) ἄρμεγμα κοιν. ἄρμεμα Ἄνδρ. Εὐβ. (Κο-
νίστρ.) Θράκ. (Σαρεκκλ.) Κεφαλλ. Κρήτ. Πελοπν. (Κορινθ.
Μεσσ.) Τήν. Χίος κ.ά. — Λεξ. Βλαστ. ἄρμεμαν Κύπρ.
ἄρμιγμα Ἡπ. Θράκ. (Αἰν.) Λέσβ. κ.ά. ἄρμιμα Β.Εὐβ.
Μακεδ. (Χαλκιδ.) Σάμ. Στερεῖλ. κ.ά. ἄρμιμαν Λυκ. (Λι-
βύσσ.) ἄρδεμα Σκῦρ. ῥμέμα Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀρμέγω.

1) Ἀμελγμα κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Σάντ. Τραπ.
Χαλδ. κ.ά.): Καὶρός γιὰ ἄρμεγμα. Χύθηκε τὸ γάλα ἀπάνω
'ς τ' ἄρμεγμα κοιν. Τοῦ χτηνί' τ' ἄλμεγμαν Τραπ. Συνών.
ἰδ. ἐν λ. ἀρμεγιά. β) Ἀντλησις οἴνου ἐκ τοῦ βαρελ-
λίου Πελοπν. (Κορινθ. κ.ά.) γ) Ἡ ἀπὸ τοῦ δένδρου συλ-
λογὴ τῶν ἐλαίων ('Αθηνᾶ 28,312). δ) Μεταφ. ἡ δι'
οἰουδήποτε τρόπου χρηματικὴ ἢ ἄλλη τις ἐκμετάλλευσίς
τινος πολλαχ. 2) Τὸ ἀμελγόμενον ζῶον Θράκ. (Σαρεκκλ.
Τσακίλ.) Τήν.: Δὲν ἔχει ἄρμεμα Τήν.

ἀρμεγμός ὁ, ἀμάρτ. ἀρμεμός Κρήτ. Παξ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀρμέγω. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Ἀρμεγμα 1, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἄν.: Ἀρμεμὸ δὲν ἔχουνε τὰ ὀζᾶ
(εἶναι δηλ. πάμπολλα) Κρήτ.

ἀρμεγολόγος, ὁ, ἀμάρτ. ἀρμεολόγος Θήρ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀρμέγω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -λόγος.

Τὸ δοχεῖον τοῦ ἀρμέγματος. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀρμε-
γάρι.

ἀρμεγόμαντρα ἡ, ἀμάρτ. ἀρμεόμαντρα Νάξ. (Φιλότ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀρμέγω καὶ τοῦ οὐς. μάντρα.

Διαμέρισμα τῆς μάνδρας ὅπου ἀποχωρίζονται καὶ ἀμέλ-
γονται τὰ αἰγοπρόβατα. Πβ. ἀνεβάτης 4.

ἀρμεγός ὁ, ἄλμεγός Χίος ἀμουργός Κῶς. Σύμ. Τήλ.

— Λεξ. Βλαστ. ἀρμεγός Ἡπ. Θήρ. Ἰκαρ. Κάρπ. Κρήτ.

Κύθηρ. Κύθν. Κῶς Λέρ. Μῆλ. Νάξ. Πελοπν. (Λακων. Μάν.)
Χίος κ.ά. — ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 2,38 — Λεξ. Βλαστ. ἀρμι-
γός Λέσβ. ('Αγιάς. κ.ά.) ἀρμεός Ἀμοργ. Θράκ. Ἰκαρ. Κῶς.
Κίμωλ. Κύθν. Νάξ. ('Απύρανθ. Γαλανᾶδ. Φιλότ.) Νίσυρ.
Σέριφ. Σίφν. Σῦρ. κ.ά. ἀρδεός Σκῦρ. ἀρμεὸ τό, Ἀνάφ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐς. ἀμολγός (διαφόρου τοῦ Ὀμηρικοῦ
ἀμολγοῦ) ἀναφερομένου ἐν τῷ Μ. Ἐτυμολ. 86,11 καὶ
129,7 διὰ τοῦ μεταβατικοῦ τύπ. *ἀρμογός, ὁ ὁποῖος ἐγινε
ἀρμεγός κατ' ἐπίδρασιν τοῦ ρ. ἀρμέγω. Ἰδ. ΣΨάλτην
ἐν Ἀθηνᾶ 27 (1915) Λεξικογρ. Ἀρχ. 111 κέξ. Πβ. καὶ
HDawic ἐν Byzant. Zeitschr. 27,225. Ὁ ΓΧατζιδ. ΜΝΕ
2,120 ἐτυμολογεῖ κατ' εὐθείαν ἐκ τοῦ ἀρμέγω.

1) Ἐκεῖνος ποῦ ἀμέλγει, ὁ ἀμέλγων Κῶς. Κῶς. Ἡ σημ.
καὶ ἐν τῷ Μ. Ἐτυμολ. 129,7 «ἀμολγός ὁ ἐκπιάζων τὰ πρό-
βατα». Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀρμεγάρις 1. 2) Ἀγγεῖον
εἰς τὸ ὁποῖον ἀμέλγουν Ἀμοργ. Ἡπ. Θήρ. Θράκ. Ἰκαρ.
Κάρπ. Κῶς. Κίμωλ. Κρήτ. Κύθηρ. Κύθν. Λέρ. Λέσβ. Μῆλ.
Νάξ. ('Απύρανθ. Φιλότ. κ.ά.) Πελοπν. (Μάν.) Σέριφ. Σίφν.
Σύμ. Σῦρ. Τήλ. Χίος κ.ά. — ΚΚρυστάλλ. ἔνθ' ἄν. — Λεξ.
Βλαστ.: Ἄσμ.

Μιὰ μονοβύζαν ἤρμεξεν κ' ἐννεὰ ῥμεγούς ἐπιάσε
κι ἄλλην διβύζαν ἤρμεξεν κι ἄλλους ἐννεὰ ἐπιάσε

Χίος

Εἴκοσι ἄρμεοὺς θὰ θέλῃς καὶ καζάνια δεκοχτὼ
καὶ σκαφίδια κι ἀμουργοὺς νὰ μὴν ἔχουν μετρημὸ

Κῶς. — Ποίημ.

Ν' ἀρμέγῃς κάθε πρόβατο κ' ἐννεὰ ἄρμεγούς νὰ βγάξης,
ν' ἀρμέγῃς κάθε γίδι σου κι ἄλλους ἐννεὰ νὰ βγάξης

ΚΚρυστάλλ. ἔνθ' ἄν. Ἡ σημ. καὶ παρὰ Μ. Ἐτυμολ. 86,11
«ἀμολγός σημαίνει . . . σκεῦος ἐν ᾧ ἀμέλγουν τὸ γάλα οἱ

ποιμένες». Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀρμεγάρι. β) Ἀγγεῖον

εἰς τὸ ὁποῖον ἐκάστη γυνὴ μετὰ τὸ ἄρμεγμα χύνει τὸ γάλα

πρὸς κοινὴν τυροκομίαν Νάξ. (Γαλανᾶδ.) γ) Ἀγγεῖον

ιδίας κατασκευῆς πρὸς διήθησιν καὶ καθαρισμὸν τοῦ γά-
λακτος Σκῦρ. δ) Δοχεῖον ἔχον εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος

σωλῆνα διὰ τοῦ ὁποῖου χύνεται τὸ ὑγρὸν Πελοπν. (Λακων.)

ε) Δοχεῖον πρὸς ἀντλησιν ὕδατος Ἀνάφ. Συνών. ἰδ.

ἐν λ. ἀνασυρτάρι. ς) Ἡ θηλὴ τοῦ μαστοῦ γαλακτο-
φόρου ζῶου Θήρ. 3) Ἡ ὥρα τοῦ ἀρμέγματος Κῶς. 4)

Ἡ ἐποχὴ τοῦ ἔτους καθ' ἣν ἀμέλγονται τὰ πρόβατα Τήλ.

5) Ὁ τόπος ὅπου ἀμέλγουν Λέσβ. ('Αγιάς.): Κάθα
μαριόλους κάθιτι 'ς τὸν ἀρμιγὸ τοῖ τζ'δᾶ τοῦ μ'νιάτ'κον.

Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀρμεγῶνας 2.

ἀρμεγοχάρανα τά, ἀμάρτ. ἀρμεοχάρανα Σίφν.

Ἐκ τῶν οὐς. ἀρμεγοὶ καὶ χαρανά.

Τὸ σύνολον τῶν ἀγγείων καὶ τῶν συνέργων τῆς γαλα-
κτοκομίας.

ἀρμέγω, ἄλμέγω Ἡπ. (Ζίτσ.) Καππ. ('Ανακ. Σίλατ.
Σινασσ. Φερτ. κ.ά.) Πόντ. ('Αμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν.

Σάντ. Σαράχ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἄλμέγω Πόντ. ('Οφ.
Τραπ.) ἄλμέζω Καππ. ('Ανακ. Ἀραβάν. Τελμ. Φερτ.)

ἀρμέγω κοιν. καὶ Καππ. ('Ανακ.) ἀρμέω Ἀμοργ. Ἄνδρ.
'Απουλ. (Καλημ.) Ἡπ. Θήρ. Θράκ. Καλαβρ. Κάρπ. Κέως

Κρήτ. (Βιάνν. κ.ά.) Κύθν. Νάξ. ('Απύρανθ. Φιλότ. κ.ά.)
Παξ. Σέριφ. Σίφν. κ.ά. ἀρμέγον βόρ. ιδιῶμ. καὶ Πε-

λοπν. (Μάν.) ἀρμέον Ἡπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Μα-
κεδ. (Χαλκιδ. κ.ά.) Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Σάμ. Στερελλ.

(Αἰτωλ.) κ.ά. ἀρμέζ-ζω Καλαβρ. (Μπόβ.) αἰμέγον Σα-
μοθρ. ἀρδέον Σκῦρ. ἰλμέζω Καππ. (Φάρας.) ῥμέω

Κίμωλ. Μεγίστ. Ρόδ. Σύμ. Τήλ. ῥουμέω Σύμ.

Τὸ μεσν. ἀρμέγω, ὁ ἐκ τοῦ ἀρχ. ἀμέλγω διὰ τοῦ
διαμέσου τύπ. ἀλμέγω γεννηθέντος κατὰ μετάθεσιν τοῦ λ.

